

”ميني بچي - تمھين شريعت ملي هئ ڪ آتم ايمانِي بن باپ ڪو ياد ڪرو،

ڪسي پي بات ۾ تمھين آرگيو نهين ڪرنا هئ“

پُرسن :- ٻڌي يوگ سوچ بن باپ سين لڳ سڪي، اُسڪي ڀُڪتي ڪوئسي رچي هوئي هئ؟
 اُتر :- 7 ڏن ڪي پني. ڪوئي پي نيان آتا هئ تو اُسي 7 ڏن ڪي ليئي پني ۾ بنائو جس سين
 ٻڌي ڪا ڪچڙا نڪلي اؤر گُپت باپ، گپت پڙهائي اؤر گپت ورثي ڪو پهچان سڪي. اُگر اُسي
 هين بئڻ گئي تو مونجهه جائينگي، سمجهينگي ڪچ نهين.

گيت - جاڳ سڄيان جاڳ....

اور شانتی . بچون ڪو گيانِي تو آتما بناني ڪي ليئي اُسي اُسي جو گيت هئ وه سناڪر
 قر اُسڪا آرٽ ڪرنا چاهيئي تو واڻي کلينگي. معلوم پريندا ڪ ڪهان تڪ سرشتي ڪي آد مڌيه
 اُنت ڪا گيان ٻڌي ۾ هئ. تهر بچون ڪي ٻڌي ۾ تو اوپر سين ليڪر مڻ وطن، سوکير وطن، اِستول
 وطن ڪي آد مڌيه اُنت ڪا سارا راز جيئي ڪ چمڪتا هئ. باپ ڪي پاس پي يهه گيان هئ جو
 تمکو سُناتي هئ. يهه هئ بلڪل نيان گيان. پل شاستر آد ۾ نام هئ پرنٽو وه نام ليني سين اُتڪ
 پرينگي، ڊبيت ڪرني لڳ پرينگي. يهان تو بلڪل سَمپُل ريت سمجھاتي هئ، پڙوانو واچي،
 مجھي ياد ڪرو، مئن هين پنت پاون هون. ڪي پي ڪرشن ڪو وا برهما، وشنو، شنڪر آد ڪو
 پنت پاون نهين ڪهينگي. سوکير وطن واسيون ڪو پي تهر پنت پاون نهين ڪهتي هو تو اِستول
 وطن ڪي منش پنت پاون ڪئسي هو سڪتي؟ يهه گيان پي تمھاري ٻڌي ۾ هين هئ. شاسترون
 ڪي باري ۾ جاستي آرگيو ڪرنا اچا نهين هئ. بهت واد وواد هو جاتا هئ. ايڪ دو ڪو لانيان پي
 مارني لڳ پرتي هئ. تمکو تو بهت سهج سمجھايا جاتا هئ. شاسترون ڪي باتون ۾ تو مڇ نهين
 جانا هئ. مڻ بات هئ هين آتم ايمانِي بنني ڪي. اپني ڪو آتما سمجھنا هئ اؤر باپ ڪو ياد
 ڪرنا هئ. يهه شريعت هئ مکيه. باقي هئ ڊيٽيل. ٻيج ڪتنا چوڻا هئ، باقي جهاڙ ڪا وستار هئ.
 جيئي ٻيج ۾ سارا جهاڙ سمايا هئا هئ وئسي يهه سارا گيان پي ٻيج ۾ سمايا هئا هئ. تمھاري
 ٻڌي ۾ ٻيج اؤر جهاڙ آگيا هئ. جس پرڪار تهر جانتی هو اؤر ڪوئي سمجھ نه سڪي. جهاڙ ڪي
 آيو هين لنبي لڪ ڊي هئ. باپ بئڻ ٻيج اؤر جهاڙ وا ڊراما چڪر ڪا راز سمجھاتي هئ. تهر هو
 سوڌرشن چڪرڌاري. ڪوئي نيان آئي، بابا مهما ڪري ڪ سوڌرشن چڪرڌاري بچون، تو ڪوئي
 سمجھ نه سڪي. وه تو اپني ڪو بچي هين نهين سمجھتي هئ. يهه باپ پي گپت هئ تو ناليچ
 پي گپت هئ، ورثا پي گپت هئ. نيان ڪوئي سُن ڪر مونجهه پرينگي اِس ليئي 7 ڏن ڪي پني
 ۾ بنايا جاتا هئ. يهه جو 7 روز پاڳوت وا رامائڻ آد رڪتي هئ، واسطو ۾ يهه اِس سميه 7 ڏن ڪي
 ليئي پني ۾ رکا جاتا هئ تو ٻڌي ۾ جو پي سارا ڪچڙا هئ وه نڪلي اؤر باپ سين ٻڌي يوگ لڳ
 جائي. يهان سپ هئ روڳي. ستيگ ۾ يهه روڳ هوتي نهين. يهه آڏا ڪلپ ڪا روڳ هئ، پانچ
 وڪارون ڪا روڳ بڙا پاري هئ. وهان تو ديهي ايمانِي رهتي هئ، جانتی هو هر آتما ايڪ شرير
 چور دوسرا ليتي هئ. پھلي سين ساکياتڪار هو جاتا هئ. اڪالي مرتيو ڪيپي هوتا نهين. تمکو
 ڪال پر جيت پھنائي جاتي هئ. ڪال ڪال مهاڪال ڪهتي هئ. مهاڪال ڪا پي مندر هوتا هئ.

سڪ لوڳون ڪا ڦر آڪال تخت هئ. واسطو ۾ آڪال تخت يهه پرڪتي هئ. جهان آتما وراجمان هوتي هئ. سڀي آتماين اس آڪال تخت پر بڻي هئ. يهه باپ بڻ سمجھاتي هئ. باپ ڪو اپنا تخت تو هئ نهين. وهه آڪر انڪا يهه تخت ليتي هئ. اس تخت پر بڻ ڪر ٿر بچون ڪو طاڻوسي تخت نشين بناتي هئ. ٿر جانتی هو وهه طاڻوسي تخت ڪٿا هونگا جس پر لکشمي نارائڻ وراجمان هوتي هونگي. طاڻوسي تخت تو گايا هوڻا هئ نان.

ويچار ڪرنا هئ. اُنڪو پوڻاڻاڻ پڳوان ڪيون ڪها جاتا هئ؟ پوڻاڻاڻ پڳوان ڪهني سين ٻڌي اوپر چلي جاتي هئ. ساڌو سنت آڌ اُنکي سين اشارا پي اُنسي ديني هئ نان ڪ اُنڪو ياد ڪرو. يثارت ريت تو ڪوئي جان نهين سڪتي. اُپي پتت پاون باپ سنمڪ ۾ آڪر ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو تمھاري وڪرم وناش هو جائي. گئرنٽي هئ. گيتا ۾ پي لڪا هوڻا هئ پرنٽو ٿر گيتا ڪا ايڪ مثال نڪالينگي تو وهه 10 نڪالينگي. اس ليئي درڪار نهين هئ. جو شاستر آڌ پڙهي هوئي هئ وهه سمجھينگي هر لڙ سڪينگي. ٿر بچي جو ان شاسترون آڌ ڪو جانتی هين نهين هو. تمھين اُنڪا ڪپي نام پي نهين ليٺا چاهيئي. صرف بولو پڳوان ڪهتي هئ مجھه اُپي باپ ڪو ياد ڪرو. اُنڪو هين پتت پاون ڪها جاتا هئ. گاتي پي هئ پتت پاون سينتارام.... سنياسي لوگ پي جهان تھان ڏن لگاتي رهتي هئ. اُنسي مت متانتر تو بهت هئ نان. يهه گيت ڪننا سندر هئ. ڊراما پلٽن انوسار ڪلپ ڪلپ اُنسي گيت بنتي هئ. جئسي ڪ ٿر بچون ڪي ليئي هين بنائي هوئي هئ. اُنسي اُنسي اُچي اُچي گيت هئ. جئسي نئن هين ڪو راه ڊڪاڻو پريو. پريو ڪوئي ڪرشن ڪو ٿوريئي ڪهتي هئ. پريو وا ايشور نراڪار ڪو هين ڪهينگي. يهان ٿر ڪهتي هو بابا، ڀرم پنا پرماتما هئ. هئ تو وهه پي آتما نان. پڙتي مارگ ۾ بهت ٿو مچ چلي گئي هئ. يهان تو بلڪل سڀل بات هئ. اَلَف اؤر بي. اَلَف آلاه، بي بادشاهي، اِٽني تو سڀل بات هئ. باپ ڪو ياد ڪرو تو ٿر سورڳ ڪي مالڪ بنينگي. بروبر يهه لکشمي نارائڻ سورڳ ڪي مالڪ، سمپورڻ نروڪاري ٿي، تو باپ ڪو ياد ڪرني سين هين ٿر اُنسا سمپورڻ بنينگي. جتنا جو ياد ڪرتي هئ اؤر سروس ڪرتي هئ اُٽنا وهه اونچ پڌ پاتي هئ. وهه سمجھه ۾ پي آتا هئ. اسڪول ۾ اسٽوڊنٽ سمجھتي نهين هئ ڪيا، ڪ هر ڪم پڙهتي هئ! جو پورا ائينشن نهين ديتي هئ تو پڇاري ۾ بڻي رهتي هئ تو ضرور فيل هو جائينگي.

اُپي آپڪور فريش ڪرني ڪي ليئي گيان ڪي جو اُچي اُچي گيت بني هوئي هئ اُنھين سُننا چاهيئي. اُنسي اُنسي گيت اُپي گهر ۾ رڪني چاهيئي. ڪسڪو اس پر سمجھا پي سڪينگي. ڪئسي ميا ڪا ڦر سين پرچايا پرتا هئ. شاسترون ۾ يهه باتين هئ نهين ڪ ڪلپ ڪي آيو پانچ هزار ورش هئ. برهما ڪا دن اؤر برهما ڪي رات آڌا آڌا هئ. يهه گيت پي ڪوئي نين تو بنواڻي هئ. باپ ٻڌيوان ڪي ٻڌي هئ تو ڪوئي ڪي ٻڌي ۾ آيا هئ جو بڻ بنايا هئ. ان گيتون آڌ پر پي تمھاري پاس ڪتني ڌيان ۾ جاتي ٿي. ايڪ دن آئينگا جو اس گيان ڪي گيت گاني والي پي تمھاري پاس آئينگي. باپ ڪي مهما ۾ اُنسي گيت گائينگي جو گهايل ڪر دينگي. اُنسي اُنسي آئينگي ٿيون پر پي مدار رهتا هئ. گائن وديا ڪا پي بهت نام هئ. اُپي تو اُنسا ڪوئي هئ نهين. صرف ايڪ گيت بنايا ٿا ڪتنا مينا ڪتنا پيارا.... باپ بهت هين مينا بهت هين پيارا هئ تب تو سڀ اُنڪو ياد ڪرتي هئ. اُنسي نهين ڪ ديوتائين اُنڪو ياد ڪرتي هئ. چترو ۾ رام ڪي آگي

پي شو دڪا يا هئ، رام پوڄا ڪر رها هئ. يه هئ رانگ. ديوتائين ٿوريئي ڪسڪو ياد ڪرتي هئ. ياد منش ڪرتي هئ. تهر پي آبي منش هو ڦر ديوتا بنينگي. ديوتا اوڙ منش ۾ رات دن ڪا فرق هئ. وهي ديوتائين ڦر منش بنتي هئ. ڪئسي چڪر ڦرتا رهتا هئ، ڪسڪو پي پتا نهين هئ. تمڪو آبي پتا پرا هئ ڪ هر سچ سچ ديوتا بنتي هئ. آبي هر برهمڻ هئ، نعين دنيا ۾ ديوتا ڪهائينگي. آبي تهر ونڊر کاتي هو. يه برهما خد هين جو اس جنر ۾ پهلي پوجاري ٿا، شري نارائڻ ڪي مهما گاتي ٿي، نارائڻ سين بڙا پريم ٿا. آب ونڊر لڱتا هئ، هر سو بن رهي هئ. تو ڪتنا خوشي ڪا پارا چڙهنا چاهيئي. تهر هو انون واريئرس. نان وايولينس. سچ مچ تهر ڊبل آهنسڪ هو. نه ڪام ڪتاري، نه وه لڙائي. ڪام الگ هئ، ڪروڙ الگ چيز هئ. تو تهر هو ڊبل آهنسڪ. نان وايولينس سٺا. سٺا اکبر سين انهنون نين ڦر سٺنائين ڪري ڪر دي هئ. مهاپارت لڙائي ۾ ميلس ڪي نام دڪائي هئ. فيميلس نهين هئ. واسطو ۾ تهر هو شو شڪتيان. مٿجارت ٿي تمهاري هوني ڪارڻ شو شڪتي سٺا ڪها جاتا هئ. يه باتين باپ هين بٽ سمجھاتي هئ.

آبي تهر بچي نوڙيگ ڪو ياد ڪرتي هو. دنيا ۾ ڪوئي ڪو پي نوڙيگ ڪا معلوم نهين هئ. وه تو سمجھتي هئ نوڙيگ 40 هزار ورش باد آئينگا. ستيگ نوڙيگ هئ، يه تو بڙا ڪليئر هئ. تو بابا راءِ ديتي هئ اٽسي اٽسي اچي گيت پي سن ڪر رفرش هونگي اوڙ ڪسڪو سمجھائينگي پي. يه سڀ ڀڪتيان هئ. انڪا آرٿ پي صرف تهر هين سمجھ سڪتي هو. بهت اچي اچي گيت هئ آڀني ڪو رفرش ڪرني ڪي ليئي. يه گيت بهت مدد ڪرتي هئ. آرٿ ڪرنا چاهيئي تو مڪ پي ڪل جائينگا. خوشي پي هونگي. باقي جو جاستي ڌارڻ نهين ڪر سڪتي هئ انڪي ليئي باپ ڪهتي هئ گهر بٽني باپ ڪو ياد ڪرتي رهو. گرھست وهنوار ۾ رهتي صرف يه منتر ياد رکو، باپ ڪو ياد ڪرو اوڙ پوٽر بنو. آڱي پُرش لوگ پتني ڪو ڪهتي ٿي پڳوان ڪو تو گهر ۾ پي ياد ڪر سڪتي هو ڦر مندرون آڊ ۾ پتڪني ڪي ڪيا درڪار هئ؟ هر تمڪو گهر ۾ مورت ڏي ديتي هئ، يهان بٽني ياد ڪرو، ڌڪا ڪاني ڪيون جاتي هو؟ اٽسي بهت پُرش لوگ استريون ڪو جاني نهين ديتي ٿي. چيز تو ايڪ هين هئ، پوجا ڪرنا هئ اوڙ ياد ڪرنا هئ. جب ڪ ايڪ وار ديك ليئا ڦر تو اٽسي پي ياد ڪر سڪتي هئ. ڪرشن ڪا چتر تو ڪامن هئ، مور مڪٽ ڌاري. تهر بچون نين اُسڪا ساڪياتڪار ڪيئا هئ، ڪئسي وهان جنر هوتا هئ، وه پي ساڪياتڪار ڪيئا هئ، پرنٽو ڪيا تهر اُسڪا فوٽو نڪال سڪتي هو؟ اٽڪيوريت ڪوئي نڪال نه سڪي. ڊويه درشتي سين صرف ديك هين سڪتي هئ، بنا نهين سڪتي، هان ديك ڪر ورن ڪر سڪتي هو، باقي وه پينٽ آڊ نهين ڪر سڪتي. پل هوشيار پينٽر هو، ساڪياتڪار پي ڪري تو پي اٽڪيوريت فيچرس نڪال نه سڪي. تو بابا نين سمجھايا، ڪوئي سين آر گيو جاستي نهين ڪرنا هئ. بولو، تمڪو پاون بنني سين ڪام. اوڙ شانتي مانگتي هو تو باپ ڪو ياد ڪرو اوڙ پوٽر بنو. پوٽر آتما يهان ره نه سڪي. وه چلي جائينگي واپس. آتمائون ڪو پاون بناني ڪي شڪتي ايڪ باپ ۾ هئ، اوڙ ڪوئي پاون بنا نهين سڪتا. تهر بچي جانت ٿي هو يه ساري استيج هئ، اس پر ناٿڪ هوتا هئ. اس سميه ساري استيج پر راوڻ ڪا راجيه هئ. ساري سمنڊر پر سرشتي ڪري هئ. يه بيحد ڪا ٿاپو هئ. وه هئ حد ڪي. يه هئ بيحد ڪي بات. جس پر آڏا ڪلپ دٿوي راجيه، آڏا ڪلپ آسري راجيه هوتا هئ. يون ڪنڊ تو الگ الگ هئ، پرنٽو يه هئ ساري بيحد ڪي بات. تهر جانت ٿي هو هر گنگا جمنڊا ندي ڪي

مڻي پاڻي کي ڪنڻي ۾ هيٺ هونگي. سمندر آڏو ڀر جاني کي درڪار نهين رهي. يهه جو دُوار ڪا ڪهڻي هئ، وهه ڪوئي سمندر کي بيچ هوتي نهين هئ. دُوار ڪا ڪوئي دوسري چيز نهين هئ. تهر بچون نين سڀ ساکياتڪار ڪيئي هئ. شروع ۾ يهه سنڌيشي اُڙ ڳلزار بهت ساکياتڪار ڪرتي ٿي. انهن نين بڙي ڀارت بجائي هئ ڪيونڪ ڀني ۾ انهن ڪو بهلانا ٿا. تو ساکياتڪار سين بهت بهت بهلي هئ. باپ ڪهڻي هئ ڦر پڇاري ۾ بهت بهلينگي. وهه ڀارت ڦر اُڙ هئ. گيت پي هئ نان، هر نين جو دیکا سو تهر نين نهين دیکا. تهر جلدي ساکياتڪار ڪرتي رهيڻي. جئسي امتحان کي دن نزديڪ هوتي هئ تو معلول ڀر جاتا هئ ڪ هر ڪتني مارڪس سين پاس هونگي. تمهاري پي يهه پڙهائي هئ. اُپي تهر جئسي ناليچفل هو بڻي هو. سڀي ڦل تو نهين هوتي هئ. اسڪول ۾ سڌا نمبروار هوتي هئ. يهه پي ناليچ هئ، موڻ وطن، سوکير وطن، تينون لوڪون ڪا تمکو بيان هئ. اس سرشتي کي چڪر ڪو تهر جانتو هو، يهه ڦرتا رهتا هئ. باپ ڪهڻي هئ تمکو جو ناليچ دي هئ، يهه اُڙ ڪوئي سمجها نه سگهي. تمهاري ڀر هئ بيحد ڪي ڏسا. ڪوئي ڀر ورهسپت ڪي ڏسا، ڪوئي ڀر راهو ڪي ڏسا هوتي هئ تو جاڪر چنڊال آڏو بنينگي. يهه بيحد ڪي ڏسا، وهه هوتي هئ حد ڪي ڏسا. بيحد ڪا باپ بيحد ڪي باتين سناتي هئ، بيحد ڪا ورثا ديني هئ، تهر بچون ڪو ڪتني نه خوشي هوني چاهيئي تهر نين اُنڪ وار بادشاهي لي هئ اُڙ گنواڻي هئ، يهه تو بلڪل پڪي بات هئ. نٿنگ نيُو، تب تهر سڌيو هرشت رهه سگينگي. نهين تو مایا گهٽڪا ڪلاتي هئ.

تو تهر سڀي عاشق هو ايڪ معشوق ڪي. سڀ عاشق اُس معشوق ڪو ياد ڪرتي هئ. وهه آڪر سڀي ڪو سُڪ ديني هئ. آڏا ڪلپ اُنڪو ياد ڪيئا هئ، آب وهه ملا هئ تو ڪتني خوشي هوني چاهيئي. اُچا.

مڻي مڻي سگيلڌي بچون ڀرت مات پنا باپ دادا ڪا ياد پيار اُڙ ڳڏمارنگ. روحاني باپ کي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا کي ليئي مڪيه سار

- (1) سڌيو هرشت رهي کي ليئي نٿنگ نيُو ڪا پاڻ پڪا ڪرنا هئ. بيحد ڪا باپ همين بيحد ڪي بادشاهي دي رهي هئ، اس خوشي ۾ رهنا هئ.
- (2) گيان کي اُچي اُچي گيت سُن ڪر سِير ڪو رفریش ڪرنا هئ. اُنڪا آرٽ نڪال ڪر دوسرون ڪو سنانا هئ.

وردان - سڌا مولڊ هوني کي وشيشتا سين سمپرڪ اُڙ شيوا ۾ سڦل هوني والي سڦلتامورت پو

جن بچون ۾ سِير ڪو مولڊ ڪرني کي وشيشتا هئ وهه سهج هيٺ گولڊن ايج کي اِستيچ تڪ پهونچ سگهي هئ. جئسا سمير، جئسي سرڪمستنس هو اُسي پرماتل اُپني ڌارڻائون ڪو ڀرتڪيه ڪرني کي ليئي مولڊ هونا ڀرتا هئ. مولڊ هوني والي هيٺ ريل گولڊ هئ. جئسي ساڪار باپ کي وشيشتا ديڪي جئسا سمير، جئسا ويڪتي وئسا روپ. اُسي فالو فادر ڪرو تو شيوا اُڙ سمپرڪ سڀ ۾ سهج هيٺ سڦلتامورت بن جائينگي.

سلوگن - جهان سرو هڪتيان هئ وهان نروگهن سڦلتا ساڻ هئ.